

- Kommissionen har ikke taget hensyn til, at tilpasningen af betingelserne om tilbagebetaling navnlig havde til formål at tilpasse disse betingelser med de gældende betingelser om tilbagebetaling på markedet.

Sagsøgeren gør for det andet gældende, at beslutningen er uforenelig med pligten til at udvise omhu, idet Kommissionen ikke har indhentet de nødvendige oplysninger i relation til de faktiske omstændigheder.

Sagsøgeren har for det tredje anført, at beslutningen er uforenelig med princippet om begrundelsespligt, idet Kommissionen ikke i tilstrækkeligt omfang har redegjort for, hvorfor den finder, at tilpasningen af betingelserne om tilbagebetaling udgør en yderligere statsstøtte.

Sag anlagt den 29. januar 2010 — Reagens mod Kommissionen

(Sag T-30/10)

(2010/C 80/64)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Reagens SpA (San Giorgio di Piano, Italien) (ved lawyers B. O'Connor, L. Toffoletti, D. Gullo og E. De Giorgi)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens beslutning K(2009) 8682 endelig af 11. november 2009 (sag COMP/38.589 — Varmestabilisatorer) om tinstabilisatorer annulleres i dens helhed, eller for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Det fastslås, at fristerne i artikel 25 i forordning nr. 1/2003 bør finde anvendelse, således at det er udelukket, at sagsøgeren pålægges en bøde.
- Subsidiært fastslås det, at Kommissionen har begået en fejl ved at pålægge sagsøgeren en bøde på 10 791 000 EUR og om nødvendigt tilpasse denne bøde til et niveau, der er i

overensstemmelse med det begrænsede omfang af sagsøgerens eventuelle overtrædelse af artikel 101 TEUF efter 1996.

- Der indledes bevisoptagelse vedrørende anvendelsen af artikel 35 i retningslinjerne for beregning af bøder i forbindelse med Chemson og Baerlocher og i forbindelse med alle indlæg fra adressaterne i beslutningen om tinstabilisatorer, der indkom efter fremsendelsen af klagepunktsmeddelelsen.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har ved dette søgsmål nedlagt påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning K(2009) 8682 endelig af 11. november 2009, for så vidt som den pålægger sagsøgeren ansvaret for en overtrædelse af artikel 81 EF og 53 EØS (sag COMP/C.38.589 — Varmestabilisatorer) og pålægger sagsøgeren en bøde.

Til støtte for sine påstande har sagsøgeren anført følgende anbringender:

Sagsøgeren gør for det første gældende, at Kommissionen har anlagt et åbenbart urigtigt skøn med hensyn til sagens omstændigheder i forhold til tinstabilisatorer, for så vidt som den har fastslået, at sagsøgeren har deltaget i en overtrædelse af artikel 81 EF (nu artikel 101 TEUF) efter perioden 1996-1997.

Sagsøgeren har for det andet gjort gældende, at Kommissionen har anlagt et åbenbart urigtigt skøn med hensyn til anvendelsen af artikel 25 i forordning (EF) nr. 1/2003⁽¹⁾ på de faktiske omstændigheder for markedet for tinstabilisatorer og navnlig ved at fastslå, at de frister, som er fastsat i denne artikel, er overholdt. Ifølge sagsøgeren betyder det manglende bevis for en overtrædelse efter 1996-1997, at en beslutning om at idømme sagsøgeren en bøde er forældet i medfør af den femårsregel eller tiårsregel, der er fastsat i denne artikel.

For det tredje har sagsøgeren anført, at Kommissionen har tilsidesat principperne om god forvaltningsskik og om beskyttelse af sagsøgerens berettigede forventninger om, at Kommissionen efter bedste evne og på en stringent og omhyggelig måde ville iværksætte en undersøgelse, og at den ikke ville bortse fra beviser for konkurrence. Sagsøgeren gør endvidere gældende, at Kommissionen har tilsidesat sagsøgerens ret til forsvar, idet den ikke på tilstrækkelig vis undersøgte de beviser, som sagsøgeren fremlagte i svaret på klagepunktsmeddelelsen eller ved høringen af parterne, ligesom den heller ikke ville give sagsøgeren fornyet aktindsigt i de ikke-fortrolige sagsakter vedrørende undersøgelsen.

Sagsøgeren har for det fjerde gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat princippet om, at alle virksomheder skal behandles lige for loven, idet Kommissionen har foretaget en forkert anvendelse af retningslinjerne for beregningen af bøder⁽²⁾. Sagsøgeren gør ligeledes gældende, at Kommissionen har tilsidesat proportionalitetsprincippet, eftersom den bøde, der blev pålagt sagsøgeren, var uforholdsmæssig i forhold til den bøde, som de andre adressater blev idømt i beslutningen om tinstabilisatorer, navnlig Baerlocher.

For det femte gør sagsøgeren gældende, at Kommissionen, i det omfang den anvendte retningslinjerne for beregningen af bøder forkert, har handlet således, at konkurrencen er blevet fordrejet på fællesmarkedet i strid med artikel 101 TEUF.

Endelig har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat princippet om god forvaltningsskik, idet den ikke gennemførte undersøgelsen omhyggeligt og tilstrækkeligt hurtigt. Kommissionen tilsidesatte desuden sagsøgerens ret til forsvar, idet den ikke fortsatte undersøgelsen i perioden for de for Retten nedlagte påstande vedrørende »Akzo-fortrolighedsforhold«⁽³⁾.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT L 1, s. 1).
⁽²⁾ Retningslinjerne for beregningen af bøder artikel 23, stk. 2, litra a), i forordning (EF) nr. 1/2003 (EUT C 210, s. 2).
⁽³⁾ Rettens dom af 17.9.2007, forenede sager T-125/03 og T-253/03, Akzo Nobel Chemicals og Akcros Chemicals mod Kommissionen, Sml. II, s. 3523.

Sag anlagt den 22. januar 2010 — Ella Valley Vineyards mod KHIM — Hachette Filipacchi Presse (ELLA VALLEY VINEYARDS)

(Sag T-32/10)

(2010/C 80/65)

Stævningen er affattet på fransk

Parter

Sagsøger: Ella Valley Vineyards (Adulam) Ltd (Jerusalem, Israel) (ved avocat C. de Haas)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Hachette Filipacchi Presse SA (Levallois-Perret, Frankrig)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 11. november af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) annulleres i sin helhed, idet den tilsidesætter artikel 8, stk. 5, i forordning (EF) nr. 207/2009.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagsomkostningerne for selskabet ELLA VALLEY VINEYARDS i henhold til artikel 87-93 i Rettens procesreglement.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Ella Valley Vineyards

Det omhandlede EF-varemærke: figurmærket »ELLA VALLEY VINEYARDS« for varer i klasse 33 (registreringsansøgning nr. 3 360 914)

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Hachette Filipacchi Presse SA

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Det franske ordmærke og EF-ordmærket »ELLE« for varer i klasse 16 (EF-varemærke nr. 3 475 365)

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastet

Appelkammerets afgørelse: Indsigelsesafdelingens afgørelse annulleret

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 5, i forordning (EF) nr. 207/2009 i det omfang den relevante kundekreds ikke vil forbinde de omtvistede varemærker med hinanden, og brugen af varemærket »ELLA VALLEY VINEYARDS« ikke medfører en utilbørlig udnyttelse af de ældre varemærker »ELLE«s renommé.

Sag anlagt den 28. januar 2010 — ING Groep mod Kommissionen

(Sag T-33/10)

(2010/C 80/66)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: ING Groep NV (Amsterdam, Nederlandene) (ved lawyers O. Brouwer, M. Knapen og J. Blockx)